

Claude Barsotti

Un papier senza importància

C.I.E.L. d'Oc

*Centre International
de l'Écrit en Langue d'Oc*
3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang
<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

Capítol I

Jòga un ròc l'orquèstra. Es pron agradiva aquesta musica rauca, ritmada, que sembla sortir dei fruchalhas de la tèrra. Venguda dau jazz, e adonc deis esclaus negres raubats en Africa, es un biais de revenge d'aquestei d'aquí estènt qu'ara es una mena de musica internacionala. La trobam aici, a Gap, e tanbèn a Moscò, a Barcelona ò a Rio-de-Janeiro. Cultura americana bòrd que foguèt fargada en America? Ò es que representa l'uniformisacion d'un monde industriau ont senhorejariá America?

“Me vòs far dançar?”

Es Danièla que parla. Càlan meis assais d'explicas e mei questions. Siam dins un cabaret, tocant lo cors Carnot. Un cabaret parier d'aquestei qu'i a dins leis estacions d'esquilhs, leis estacions balneàrias, lei vilas grandas e mai lei vilòtas. Es coma aquesteis estacions, vilas e vilòtas, Gap, per lei cabarets, e mai per la musica qu'i ausissèm. Totei parieras leis orquèstras... Tecnicament, totei bònas, mai te servisson totei la meteissa menèstra.

“Òu! De qu'as, Robèrt? Te parli, ieu! Me vòs far dançar?”

Verai que me parla mai, Danièla. Que s'estona que li respòndi pas, perdut que siáu dins mei sòmis. Me vèn pas a gost de dire qué que siá. M'aubori. La preni dins lei braç. Siam sus la pista a dançar, a rocar amb un balanç que me fa crèire qu'a quaranta quatre ans, siáu benlèu un pauquet colheti. Colheti, perqué? Non, qu'ai una bèla filha, mai jove, dins lei braç e que segur que n'i a fòrça que li agradariá d'èstre a ma plaça.

Çò que me fa cagar aquí, es qu'i a tot plen de fum. Aquò te ponhe leis uelhs e es pas tròp bòn per serva sa vòlha. Sabi que dins lei romans d'aventura de la seria negra, t'empassan de gòts de oísqui tè ne vòs ne vaquí, leis eròs, que tuban coma de sapaires, te dançan e te bàisan sensa relambi, e qu'un còp tot aquò polit acabat, te van per badat se satonar còtra lei fenats. Mai passa pas ansin dins la realitat.

A calat lo ròc. Ara, son a donar un slòv. Permet ai còs de se sarrar, e mai de tornar prene lo bofar. Son plus nombrós lei pareus sus la pista, que pòdon dançar sus aqueu ritme lentàs, lei vièlhs. Sensa parlar d'aquestei que non sàbon dançar e que fan seis premiers assais.

Te l'esquichi còtra ieu, a Danièla. A mes sa gauta tocant la mieuna e sènti son vèntre caud que se freta sus lo mieu. Ata! A enveja de quauqua rèn. Ieu, ai enveja de rèn, e rèsti tot mòle. Dins un autre moment seriá pas estat de figas dau meteis banaston. Mai, encuèi siáu alassat. Arriba en totei.

Nos vaquí mai a la taula. Me bevi un jus de frucha glaçat que siam d'estiu, e siáu tot susarènt dins aquest mèmbe pasmens climatizat. M'agacha de galís, Danièla, que se deu demandar çò que m'arriba.